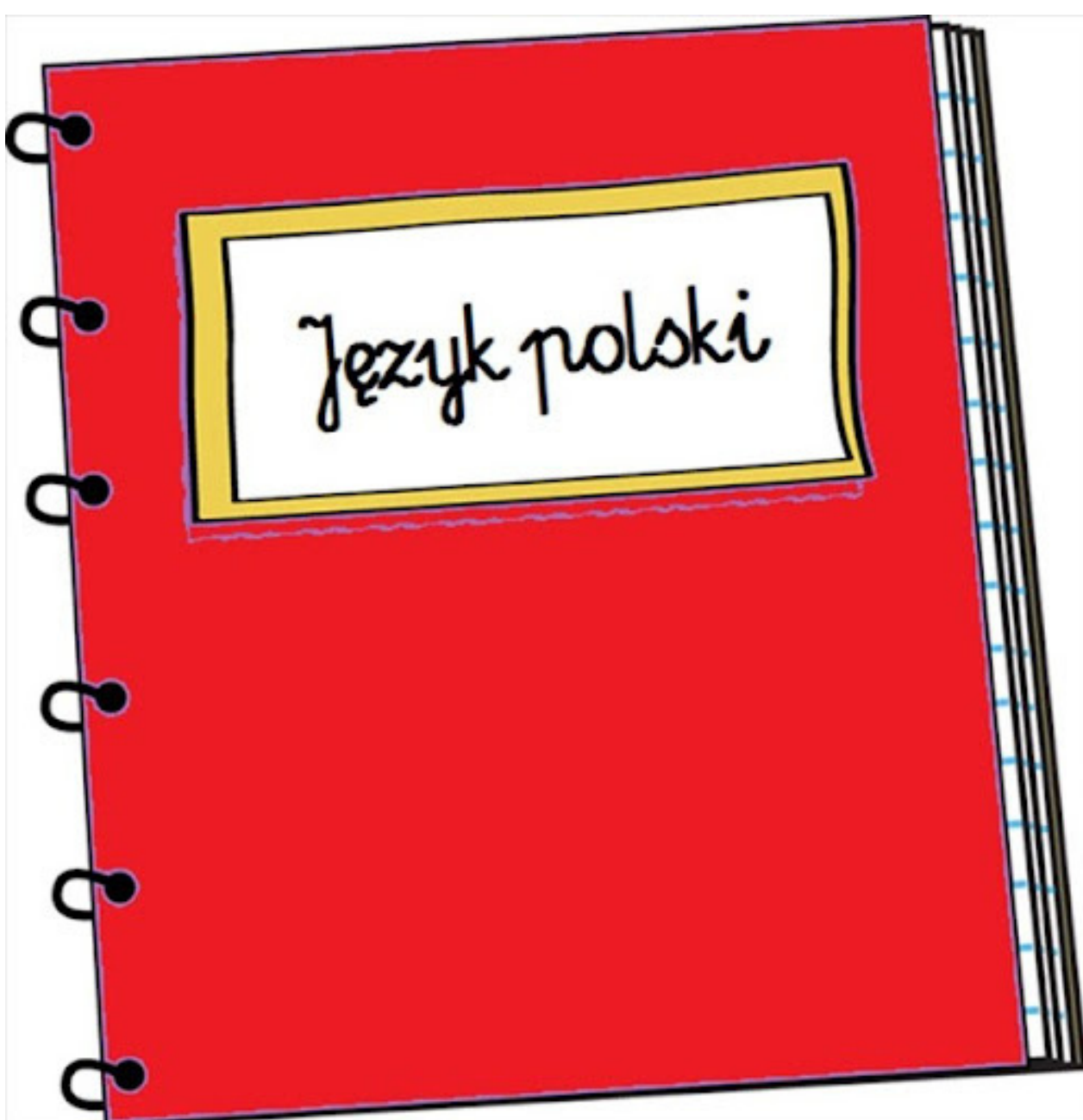
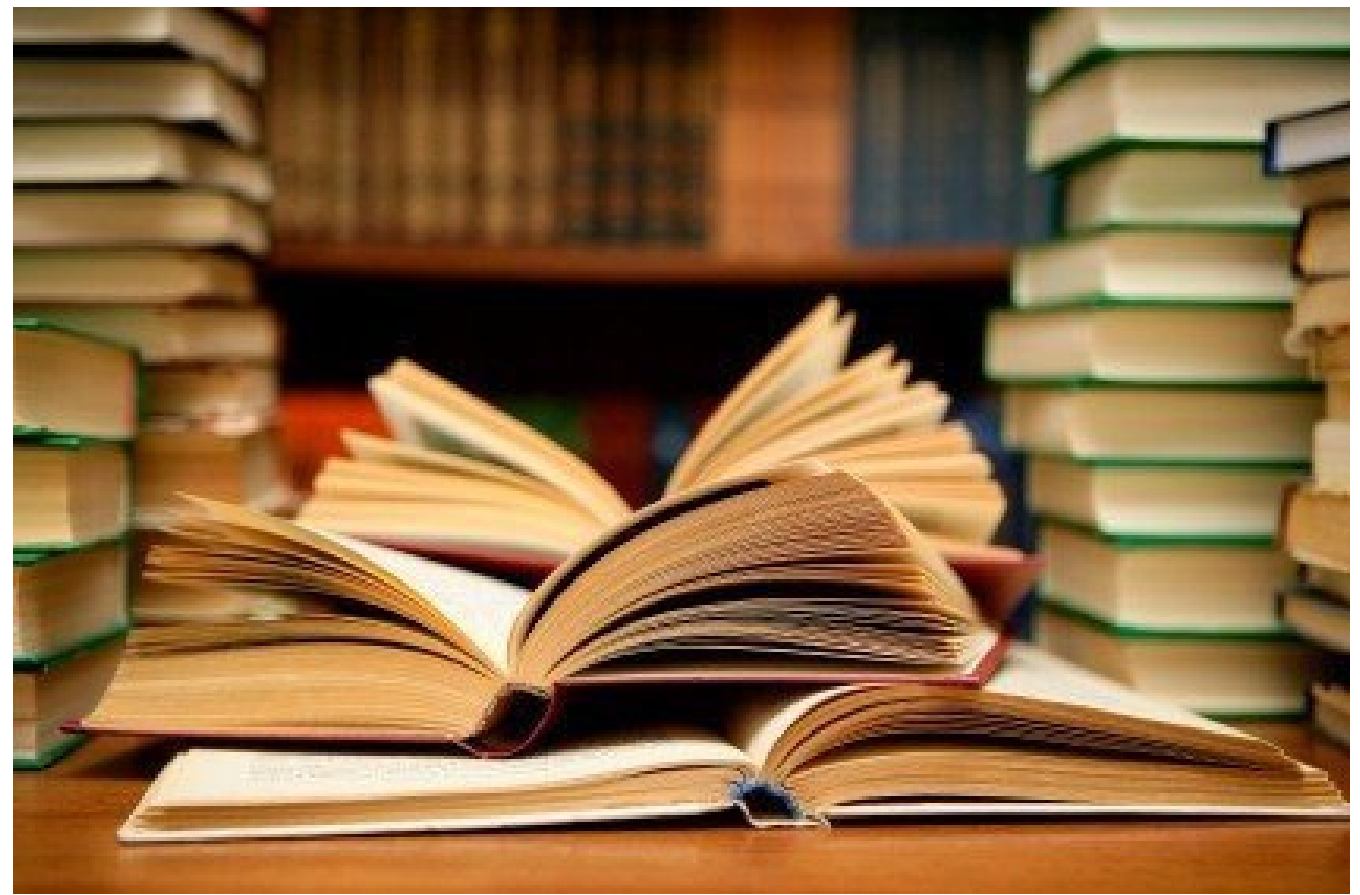

NAUKA JĘZYKA POLSKIEGO W UKRAINIE JEST WAŻNA POD KILKOMA WZGLĘDAMI: Z JEDNEJ STRONY OPANOWANIE JĘZYKA OBCEGO JEST JEDNYM ZE SKUTECZNYCH SPOSOBÓW WYRAŻANIA I KSZTAŁTOWANIA NARODOWEJ SAMOIDENTYFIKACJI, A Z DRUGIEJ STRONY NAUKA JĘZYKA OBCEGO, ALE POKREWNEGO, ODGRYWA WAŻNĄ ROLĘ W ROZWIJANIU RELACJI MIĘDZYKULTUROWYCH I DALSZEGO DIALOGU MIĘDZYKULTUROWEGO MIĘDZY UKRAIŃCAMI A POLAKAMI.

Generalnie jest to kwestia stopniowego, nie zawsze bezbolesnego uświadomienia przez Ukraińców siebie jako członków wspólnoty europejskiej, identyfikacji siebie jako osobowości, dla których obraz świata wartości kojarzy się z cywilizacją europejską (humanistyczną).

DZIŚ CORAZ BARDZIEJ UPOWSZECHNIA SIĘ KONCEPCJA TOŻSAMOŚCI INKLUZYWNEJ, CZYLI TAKIEJ, KTÓRA POZWAŁA NA ISTNIENIE KILKU SAMOIDENTYFIKACJI OSOBOWOŚCI. JEDNAK KLUCZOWĄ I TAKĄ, KTÓRA MOŻE WSPIERAĆ LUDZKOŚĆ DZIŚ I JUTRO W CHAOSIE IDEI, PREFERENCJI, POGLĄDÓW, JEST TOŻSAMOŚĆ RODZAJOWA, REGIONALNA, NARODOWA, KTÓRA POMAGA CZŁOWIEKOWI MOCNO TRZYMAĆ SIĘ KORZENI, ZACHOWAĆ PAMIĘĆ HISTORYCZNĄ I WNOSIĆ W TEN ŚWIAT NOWE ZNACZENIA I SENSY.

I w tym kontekście ma ogromne znaczenie temat panelu naukowego „Przez naukę języka polskiego do kształtowania tożsamości”. Pod tym względem nauka i badanie języka polskiego w Ukrainie przede wszystkim pomaga Ukraińcom uświadomić sobie ich wyjątkowość, wartość, poznać wspólną z Polakami historię ze wszystkimi jej jasnymi i ciemnymi stronami, zrozumieć specyfikę własnego światopoglądu, mocno i nieuchronnie wpisanego w europejską przestrzeń kulturową i cywilizacyjną, jak również w humanistyczny obraz świata wartości.